

Šťastie je ako puzzle

Šťastie je ako puzzle

Podľa mňa je šťastie veľmi zvláštna a zaujímavá vec. Je relatívne. Nemožno ho vidieť, chytiť, nedá sa vyjadriť vetami ako nejaká poučka, niekedy tu je a niekedy nie. Šťastie mi príde relatívne, lebo ho každá jedna osôbka vníma inak a inak ho aj pociťuje. Nie vždy ho pociťujeme, akoby občas zobralo nohy na plecía a odišlo. Má mnoho podôb: plač, smiech, úsmev... Šťastie je ale aj to, že sme sa narodili sme zdraví, dýchame, vidíme, počujeme, pociťujeme pocity, máme milujúcich rodičov, máme čo jesť, piť.

Ak by si každý jeden človek uvedomil čo to šťastie vlastne je, bolo by na svete menej zla, menej nešťastných ľudí, menej problémov. Keď má človek viac vecí, prestáva sa pozerať na to, čo všetko vlastne má a potom ho zaplaví pocit, že mu stále niečo chýba, že nie je šťastný. Tí skromnejší sa dokážu tešiť aj z maličkostí. Môžeme rozlišovať veľké a malé šťastie. U každého z nás toto slovo predstavuje čosi iné. Pri vyslovení toho slova si niekto môže predstaviť rodinu, kamarátov, domáceho maznáčika, hru, telefón, vec ktorá ich robí šťastných. Šťastie vie u ľudí vyčariť úsmev na tvári, dobrú náladu, alebo chuť do života.

Podľa mňa aj bolesť je svojim spôsobom šťastie. Ľudia strácajú denno-denne chuť, motiváciu žiť nie preto, že by nemali šťastie. Len po čase to začne bolieť a nemusíme vedieť dôvod prečo to bolí alebo prečo sa tak cítime. Bolesťou si prešiel každý. Či už to bola fyzická alebo mentálna. Bolesť sa mi spája s jazvami, ktoré ale považujem za krásne. každá má svoj jedinečný príbeh, ktorý nemusí byť najšťastnejší, no keď sa na ne po čase pozrieme, budú sa nám zdať pekné. Prežili sme ťažké chvíle, ktoré nás spravili silným.

Ľudia sú generátory. Generujeme šťastie, lásku, priateľstva... Generátory nám odpadnú a pokazia sa. Každý jeden generátor je jedinečný, a aj keď odpadne vždy ostane v našom srdiečku. Naš vlastný generátor, ktorý nesieme v sebe je ten, ktorý by sme mali používať a naučiť sa ho mať radi, byť svojim vlastným zdrojom. Ak sa staneme svojim vlastným zdrojom na šťastie pocítíme voľnosť, lásku, vyjasnia sa nám určité veci a budeme vnímať inak.

Šťastie je stále pri nás a vždy bude. Máme svoje chvíľky kde sme smutní a vidíme čierno-bielo, máme zatmavenú myseľ kde si myslíme, že nie je pri nás zároveň všetko je zlé, negatívne. Čas nám vráti pocit šťastia, a keď nie tak určite zahojí jazvy.

Človek by sa mal v živote snažiť urobiť všetko naplno a veriť v šťastie. Nakoniec príde samo. Niekoľkí ľudia, ktorých poznám mi povedali, že ich šťastie nezastihlo. Prišlo mi to smutné. Áno, rozumiem, niektorí ľudia nemajú práve najlepší život no každý z nás má v živote aspoň trochu šťastia. Šťastie je aj to, že sa ráno zobudíme, vzdeláme sa, máme strechu nad hlavou, dostaneme jednotku z písomky, odpadne nám hodina, príde za nami zlatý psík, kamaráti, rodina, vtipne memečko, obľúbený seriál, pesnička. Tomu môžeme hovoriť malé šťastie, drobnosti, ktoré nám vyčaria úsmev na perách. Ale ako je možné, že niektorí ľudia sú šťastní, zatiaľ čo druhí nie? Záleží to od toho, čo vo svojom živote považujú za najdôležitejšie. Ak im záleží na peniazoch nemyslím si že budú vo svojom živote skutočne šťastní. Peniaze nám môžu spraviť radosť, ktorá nie je permanentná. Môžu prísť o to najdôležitejšie. Na druhej strane iní povedali, že mali toľko šťastia, že by ho mohli rozdávať. Keď môžu rozdávať šťastie tak si ho niekde kúpili? Našli poklad alebo recept na šťastie? Alebo majú pri svojom boku niekoho kto ich robí šťastných. Kedy môžeš rozdávať šťastie, keď si so sebou skutočne pokojný? Šťastie môžeš predstierať maskami, masky, ktoré kryjú ich skutočne emócie čo sa deje vo vnútri. Šťastie rozdávať nemôžeš nedá sa to jedine niekoho potešiť spraviť radosť. Radosť ti môže evokovať šťastie len na určitú chvíľu.

Veľké šťastie beriem ako tie hlavné dôležité veci ako je dôvera, láska, priateľstvo, rodina, domov, hudba. Šťastie sa mi spája s láskou. Keď je človek zaľúbený lieta v oblakoch, nevníma realitu má rúžové okuliare, v mysli má jediné, tú jednu osobu, ktorú ľúbi, ktorá je preňho ako stvorená, dokonalá. Nie je to tá láska k rodičom, súrodencom, či kamarátom. Je iná. Každý okamih prežitý s milovanou osobou je jedinečný a dokáže rozžiarit i ten najsmutnejší pohľad. Pre mňa je láska zatiaľ niečo neobjavené, nové, ale beriem to ako súčasť života, či chcem alebo nechcem. Ten človek ti prináša úsmev, spríjemní ti deň, chceš s nim stráviť čo najviac času, cítiš sa s ním šťastne.

Šťastie je ako puzzle. Z malých kúskov šťastia vo svojom živote si musíme poskladať jeden veľký. Vtedy budeme šťastní.